

SINKÓ ISTVÁN

K É P
—
I D Ő

ÖSSZEGYÜJTÖTT
ÍRÁSOK

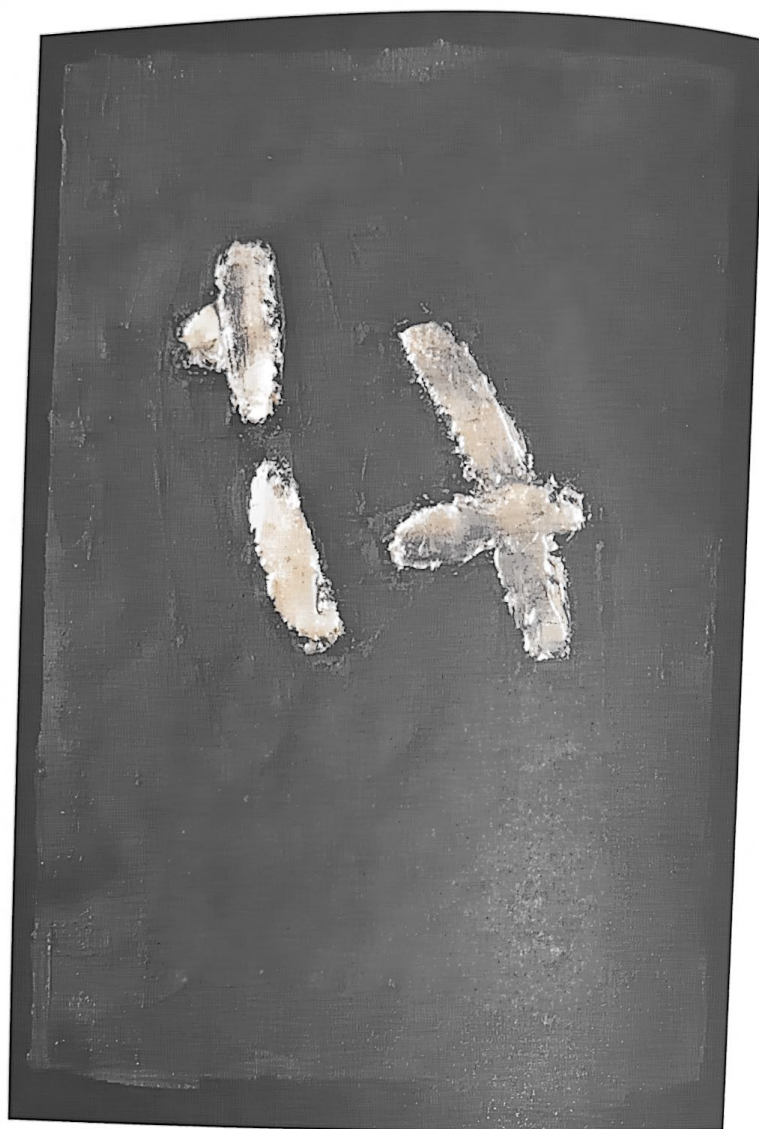
»[...] a képzőművészeti élet — mint az előbbieken említettem — mindig progresszió és konzervativizmus egymásra hatása mentén működött, s szabályozta a konzum, valamint a trend. Mára ez a fajta megközelítés újra megjelenik, s felállnak a csapatok a konzum és/vagy a trendek mellett. Ez így helyes, s ebben nem lenne szabad állást foglalnia semmilyen kulturális szabályzónak. De sajnálatosan nálunk művész és művészettörténész egyaránt elvárja, hogy hitelesítse valaki (piac, kormány, szaktudomány), s ha láthatatlan pecsét kerül szakszerűségére, megfellebbezhetetlenné válva egyeduralkodó kíván lenni.»

TIZENHAT-HATVAN

BUCZKÓ GYÖRGY ÉS ZÁBORSZKY GÁBOR KIÁLLÍTÁSA

A számmisztika félig-meddig érvényes. 1994-ben *Papír és Üveg* címen Buczkó György és Záborszky Gábor közös kiállítást rendeztek a Fészek Galériában. Ezt a tizenhat évvel ezelőtti tárlatot is Fitz Péter nyitotta meg és Molnár Éva rendezte, akárcsak a mostani bemutatkozást. Negyvennégy évesek voltak abban az időben a kiállítók, s aligha gondolták, hogy a kétszer négy vagy a negyvennégy holmi mitikus számmá nő az életükben. Műveket kívántak nézőik elé tárni, egy állomás volt az a tárlat, épp akkor, negyvennégy évesen. Ennek a mostani tárlatnak már a címe is egy szám: *Hatvan*. Épp ennyi idős most a két művész, s születésnap ajándékként – mini összegzésként – adták a nézőknek a bemutatót, a korábbi tárlat közreműködőivel együtt.

Kis tér a Fészek Galéria tere, s mégis mintha monumentálissá növelnék a művek. Záborszky újabb, az elmúlt évtizedben készített munkái a föld és a nemesfém, a matériák találkozásának alkimista rejtelseibe avat be minket, nézőket. A hol triptichonszerű elrendezésben, hol magányosan álló kisméretű képek – Molnár Éva szűkszavúan lényegre törő rendezésében – a barnásszürke földanyag (homok, agyag) és a ráspriccelő fém (ezüst, arany) szekvenciákat idéző, tudatosan véletlenszerű egymásra hatását képezik le. A földfelületek rusztikusságát még jobban kiemelik a felsértett, szinte geometrikus karcok, nyomok. Két másik, korábbi ismert munkáján az arany-ezüst

ZÁBORSZKY GÁBOR: *HOMMAGE À BRAQUE*, 2010, PAPÍR,
VEGYES TECHNIKA, 70×50 CM, FOTÓ: PECSICS MÁRIA

kapu, a diadalkapu, a Porta della Paradiso variációit láthatjuk. A számvetés esszenciája, talán minden titkok birtokosa a papírtekerics – üveg (plexi) dobozba zárva.

Záborszky felületgazdag és anyagmély munkáit Buczkó üveg-, fém-, üveg-samott alkotásai ellenpontoszák. Számára is fontos a mérték, a balansz – ennek két munkát is szentelt, de míg a mozdulatlan-mozgó bizonytalanságát acél-üveg keretbe zárta, addig az üvegtömbök geometriájára ránehezedő üveg-samott brutális barna tömbjei épp a súlyosság érzését keltik. A középen elhelyezett fémbakokra szerelt, elmozdulni látszó üveglépcsők statikája ezeknek a munkáknak kiegészítője, ellenpárja.

Elegáns hatvanas urak párbeszéde ez a kiállítás, benne sok nagyvonalú látvánnyal, finoman műves részlettel. A tizenhat évvel ezelőtti tárlat alkotói és művei is még fajsúlyosabbá, s tán érettebbé váltak.

(Fészek Galéria, 2010. IV. 20.–V. 14.)

Új Művészet, 2010/6, 49.